

en Bemærkning om, at vi desværre i en Række af Aar havde haft Lovforslag om denne Sag til Behandling, uden at der var fremkommen nogen Lov, og at han ikke kunde forstaa, at der ikke ogsaa her var stiet en Sammensmeltning. Denne Betælgelse kan jeg ikke rigtig forstaa, for det ærede Medlem maa jo vide, at hvad der har ligget dette Ting og Regeringen, eller i alt Fald dem, der slutte sig til den, imellem paa dette Punkt, er Tvangsforsatningerne over for Tuberkulosen, idet man vilde i Loven indsætte Bestemmelser, som vilde blive aldeles utaalelige at bære for Kreaturejerne. Det er egentlig det, man har været i Strid om foruden om enkelte andre Punkter i Lovforslaget. Det, der er ført videre ud i det foreliggende Lovforslag, er jo en Tante, der kom frem fra det ærede Medlem fra Randers (Lüttichau) i Slutningen af forrige Samling, og efter min Mening, som jeg ogsaa udtalte ved den forrige Sags Behandling, er Sagen nu kommen ind i en Gænge, hvor man dog kan have Haab om mulig at faa noget ud af den. Jeg maa dog sige, at for mig er det ikke saa meget om at gøre, at faa dette Lovforslag, som man nu har til Forhandling, gennemført for sig alene. Hvis man kun faar dette og ikke det andet Lovforslag gennemført samtidig, vil jeg ikke sige, at jeg vil stræbe saa meget henimod at faa dette Lovforslag gennemført; jeg ser helst, at man faar begge Lovforslag gennemførte samtidig. Ved samme Lejlighed vil jeg gerne fremkomme med den Udtalelse, at naar det siges, at det kan have farlige Følger, at man omtaler saa meget Tuberkulosen baade her og andre Steder, idet Udlandet saa kan fatte Mistanke om, at Sundhedstilstanden blandt vore Kreaturer er daarlig, saa tror jeg ikke, man har nødig at være bange for det, men jeg tror heller ikke, at man behøver at fremtulle Sagen med saa sorte Farver, som man mange Gange gør, thi Sundhedstilstanden er ikke i den Henseende saa slet, som man ofte har gjort den til; det er Overdrivelse. Men en Ting mener jeg bestemt, nemlig, at de Forhandlinger, der ere førte om denne Sygdom baade uden for og i denne Sal, allerede have gjort deres Virkning, og Virkningen er netop den, at Befolkningen har faaet Ojet op for, at her er et Felt, hvor den selv maa gøre noget, og hvor det offentlige ikke alene skal tage Sagen i sin Haand. Der er mange glædelige Tegn fremme i saa Henseende, som jeg godt kunde ophjse med Eksempler. Nu kommer det imidlertid an paa, hvorledes

man vil udføre dette Lovforslag i det praktiske Liv, thi saaledes som det foreligger her tidsbegrænset, opfatter jeg det nærmest som et Forsøg. Jeg gaar ud fra, som det blev udtalt af det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgtres (Bust), at man er paa det Næne med, at man i alt Fald saa nogenlunde sikkert kan sige, at Tuberkulinen kan konstateres, om Sygdommen er til Stede, og at den ikke vil indvirke paa de sunde Dyr. Det er noget, jeg gaar ud fra; det er noget, Ministeren maa bære Ansvaret for, og noget, som jeg ikke kan have nogen Mening om. Ellers vilde Lovforslaget i og for sig være farligt. Men naar det nu er at betragte som et Forsøg, kommer det an paa, hvorledes Lovforslaget bliver ført ud i det praktiske Liv, thi bliver det ikke ført ud i det praktiske Liv med Skønsomhed og Varsomhed, vil man ikke opnaa den Nytte, man har tilstøttet. Men nu er der det, som det ogsaa blev omtalt af den ærede foregaaende Taler, med Hensyn til Afspærring af Dyrene, at vil man have den fulde Nytte af Forsøget, er det ikke nok at afspærre Dyrene i forskellige Rum, eller lade dem staa borte fra hinanden paa Græs om Sommeren; men de bør efter min Mening ikke en Gang komme paa samme Mark, selv om de ikke komme der samtidig, for saa kunne de ogsaa blive smittede der. Men paa den anden Side maa Afspærringen ogsaa blive saadan, at den ikke bliver aldeles utaalelig. Og de unge Dyr, hvormed denne Prøve skal gøres, mener jeg ogsaa man bør følge paa deres videre Vej, saa at de siden hen blive underkastede Dyr lægeeftersyn, for at man kan se, om de siden ere blevne tuberkuløse. Ellers mener jeg ikke, man vil opnaa noget praktisk Resultat. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgtreds (Lüttichau) ytrede, at nu er den Udtalelse slaaet ned, som tidligere kom til Orde, at det var de store Kreaturopdrætttere, vi nu kom til Hjælp. Nej, den er ikke slaaet ned; for man maa vist indrømme, at det er nærmest de store Kreaturejere, som kunne gennemføre denne Afspærring; det kunne de jmaa ikke, selv om de ere Medlemmer af Kvægavlforeningen; jeg gaar nemlig ud fra, at der er samme Betingelse for Kvægavlforeningen, som for andre Kreaturopdrætttere. Det er imidlertid ikke i det foreliggende Tilfælde, som jo kun er et Forsøg, absolut afgørende for mig; thi her gaar man ikke en Gang den Vej, som man er gaaet tidligere, at det er kun Foreninger og lignende, som skulle understøttes, men det er stillet aabent for enhver, som forlanger det, for saa vidt Beløbet tilstrækker. At de mere bemidlede, de større Ejendomsbefiddere, om jeg saa maa